

streindre, resserrer, rogner; 2. (сърдце), serrer; 3. -са, vr. rétrécir et se —, s'étrécir, se resserrer, se serrer; 4. стѣснява (за дрѣха), v. imp. il engonce,

Стѣсняване, sn. l'étrécissement m.

Стѣкалце (шишечка), sn. la foliette.

Стѣкларусь, sm. jais de verre, m.

Стѣкларски занаять, sm. la vitrerie.

Стѣкларь, ка, с. vitrier, ère; un verrier.

Стѣклена или Цжк- захарь, sf. sucre candi m.

— плочица, sf. Chim. l'obturateur m.

— стока, sf. la veraille; || (дрѣба), la verroterie.

— фабрика (стѣкларница), sf. la verrerie.

— цѣвъ, sf. le manchon.

— чѣшка, sf. le carafon.

Стѣклено ибріче, sn. t. la burette.

Стѣклень и Цжк-, adj. Phys. vitré.

— валикъ (съ вода), sm. le bocal.

— захлупакъ, sm. la cloche.

— звѣнецъ, sm. Phys. le r  ipient.

— прахъ, sm. le fondant.

Стѣклены стокы (и търговія съ тѣхъ), sf. pl. la vitrerie.

— сѣдины или стокы, sf. pl. la verrerie; търговецъ за — и кошица за тѣхъ, verrier m.

Стѣкло и Цжкло, sn. le verre; -ленъ, de verre; 1. la bouteille, bocal m, fiole f; 2. запалително —, verre ardent; 3. (върху щампа), la verrière et verine; 4. (на карпета), la glace; 5. (съ мурото), l'am-poule f; 6. (на часовникъ), le cristal; 7. санджче подъ — за показване стокы, la vitrine; 8. прѣбърщамъ въ — (постѣкливамъ), vitrifier; || прѣбърщатса въ —, v. imp. il se vitrissent; 9. голѣмы -кла, pl. le vitraux m; 10. куописни —, vitraux peints; 11. правяне —, la verrerie; 12. прыгъ съ —, la vitre; 13. съ —, vitrée, adj; 14. турамъ — на прозорецъ, va. vitrer; 15. издуване огледални —, la paraison; 16. издувамъ огледални —, va. paraisonner; 17. надувачъ на —, un paraisonner.

Стѣкловиденъ, adj. cristallin. [-s. m.

— видно око (за конъ), sn. oeil vairon, yeux

— дѣліе (стѣкларски занаятъ), sn. l'hyalurgie f.

— приличенъ, adj. hyalin. [il se candit.

Стѣклосвамъ, va. candir; || -сваса, v. imp.

Стѣклосване, sn. la candalisation.

Стѣклостъ, sf. la vitrescibilit  .

Стѣклявъ, adj. vitrescible et vitrifiable.

Стѣклянка и Цжк-, sf. la carafe; || Mar.

l'am-poulette f.

Стѣклистъ и -дообразенъ, adj. vitreux; ||

прѣбърщане въ — видъ, la vitrification.

Стѣкнувамъ (главнитъ), va. attiser le feu.

Стѣкнуване, sn. l'attisage m.

Стѣмнене, sn. le rembrunissement. [seurcie.

Стѣмняваса, v. imp. il se rembrunit, il s'ob-

Стѣнжина, sf. la corde, le moule; 1. Mar.

la brasse; 2. дърва на-, bois de moule; 3.

мѣрене съ —, Mar. le brassage; 4. мѣря

съ — дърва, va. corder (voy. Растѣгъ).

Стѣпало, sn. le pas, marche f, degré, échelon, marchpied m; 1. очистевамъ -то (на

конъ), va. dessoler; 2. -пала pl. la montee; 3. (на калъска), la botte. [sellette.

Стѣпалце (чистилка на ботушки), sn. la

Стѣпамъ, vn. marcher, peser sur; || (на пръ-

стiemт cu), sur la pointe de pieds; || fam.

se panader.

Стѣпане (накриво), sn. faux pas m.

Стѣпени, adj. fig. posé; -но, -мент.

Стѣпенностъ, sf. la gravité.

Стѣпень, sf. le grade, rang m, classe f,

point, lieu m; 1. fig. le degré, 聽age, 聽elon

m; 2. Mathém. la puissance; 3. най-высока

—, le fort, le période; || въ — adv. 聽ime-

ment; || fam. superlativement; 4. най-горна

— (на болестъ), l'acm   m; || fig. le paroxysme; || въ —, adv. au dernier point; ||

fam. souverainement; 5. който има учена

—, gradué, adj; 6. възмѣздявамъ съ у-

чена —, va. graduer.

Стѣпка, sf. la trace, vestige, pas m; 1. fig.

le sentier; 2. Techn. la pédale; 3. (отъ ко-

пыто), la piste; 4. (на крака), plante du

pied, f; 5. (въ органи), le registre et re-

gistrer; 6. (въ стихове), le pied; 7. -пки,

pl. fig. les brisées f; 8. дѣвъ — высокъ,

bipodal, adj.; 9. по -тѣ на пѣкого, prép.

au trousses de. [tigrade adj. s.

Стѣпкоходно животно, sn. H. nat. plan-

Стѣпквамъ, va. 脫aser, foulir; 1. (калевры),

  uler; 2. (плодове), meurtrir; 3. -са, vr.

s'  uler.

Стѣпченъ, adj. Anat. plantaire.

Стѣпъ (размѣръ въ стихове), sm. le mètre,

le pied; 1. fig. le march pied; 2. (въ стихъ,

въ —) voyez Амфибрахъ; 3. (въ стихове

въ —), voyez Анапестъ; 4. размѣръ -ове въ стихъ, va. scander. [sol m.

Су (френска монета, 9 пары), sn. sou et

Субективенъ, adj. subjectif; -вно, -ивент.

Сублимаций (испарване), sf. Chim. la sub-

limation; || ретпорта или сѫдна за —, le

sublimatoire.

Сублимировамъ (испарвамъ), va. Chim. su-

blimer; || което може са -мира, Chim. su-

blimable.

Субординаций, sf. la subordination.

Субретка, sf. Th  at. une subrette.

Субтангестъ, sm. Géom. la sous-tangente.

Суверенъ (жълтица, 130 и 150 гроша),

sm. souverain m.

Судакъ, sm. poisson, le sandat et sandre.